

Cleopatra (V entrega)

Cleopatra arriba a l'hotel i aconseguix enganyar la vigilància que el Drac Roig li ha posat en les entrades. Mentrestant, el gran geni oriental del Mal no deixa de somniar amb l'heroïna rossa. Una recerca desesperada s'escampa enmig d'estranyes imatges que l'acacen. La situació es fa inaguantable. L'ha de fer seua sense més històries.

Mentre el Drac Roig se sent desemparat i abandonat per Confuci, Cleopatra troba casualment la botiga on ha anat a parar el flascó de perfum «Flor

de Lotus», que uns pescadors han trobat en la badia de Macau i han venut a un antiquari sense saber-ne el valor exacte. Amb el flascó a la butxaca, troba, per primera vegada des que és a Macau, el marquès de Palmolive i Xoni en un mercat.

Òbviament, el marquès avisa aquest segon perquè es mostre fred i distant amb ella... fins el moment en què descobren que Cleopatra s'ha fet amb el perfum que busquen desesperadament. Aquesta escena és observada, també, per Shanghai i per Balarrasa. Com que Cleopatra no vol desprendre's d'una botella que pot suposar el seu passaport per eixir de Macau, els tres hereus decideixen no perdre-la de vista.

La nostra heroïna fa cap a cal Drac Roig, camuflada orientalment per recuperar els negatius de la discòrdia, però, només entrar-hi, ja és localitzada pels sicaris del temible oriental. Sense saber que és observada, ha entrat de ple en la gola del drac... □

JESÚS BARRACHINA, OMNIPRESENT A VALENCIA

Blanc i negre, amb xoriço rampant

Jesús Barrachina, el cap més visible dels establiments hotelers del seu cognom, és una institució en el món de la diversió noctàmbula i en el dels aperitius de migdia a València. Un home d'un perfil polèmic important que pateix una nova malaltia: la sordesa del decibel.

Miquel Alberola

-Ara ja no és el cas, però quan era així, ¿quina professió figurava al seu DNI?

—Bo, durant una època hi posava advocat, per la il·lusió de quan vaig acabar la carrera, però ara, de fa ja molts anys, posa industrial o hoteleria.

ra que no t'hi dediques, també dona una preparació en la vida dels negocis: el problema laboral, el problema mercantil, el problema civil... Mil i un problemes que són corrents en el negoci.

—¿Per què va abandonar la carrera i va continuar la tradició familiar?

—Jo, mentre estudiava, li tenia molta afició a l'hoteleria i aprofitava les vacances o qualsevol ocasió per treba-

«Tot i ser advocat, encara t'enganyen deu o dotze mil voltes al dia».

—¿I en què consisteix això?

—¿L'hoteleria? No sé, és molt complicada. En principi era bars i cafeteries, i després ho hem complicat amb restaurants, banquets, i hi va haver una època de la meua vida també, discoteques o similars, que són una altra forma d'hoteleria, però hoteleria al cap i a la fi.

—¿Vostè va estudiar Dret per vocació o per moda?

—No, perquè era important la preparació i la vida està molt difícil. Així i tot encara t'enganyen deu o dotze mil voltes al dia.

—Hauria pogut estudiar Econòmiques i Empresariales...

—Sssí. Bo, el Dret, per a mi, enca-

llar en la barra. I, en acabar la carrera, vaig continuar la marxa, però amb més temps.

—¿Vostè ha tirat cervesa en la barra?

—Sí, sí, molta i en diversos llocs. Sobretot recorde que ens quedàrem els servicis del Pavelló de la plaça del Collado en la Fira de Juliol durant uns quants anys, quan s'estilaven les jaquetes emmidonades perquè no hi havia tergal. I també les èpoques de falles a Baranova, al costat de la plaça de bous, quan aprofitàvem les aglomeracions de l'entrada i l'eixida de les corregudes; i després de tot el dia, em posava l'esmòquing i me n'anava al parador a continuar treballant.